

33 pct. og Danmark og Norge tilsammen 7 pct. af dette arbejde.

Det er endnu uvist, i hvilket omfang Danmark vil få del i dette »transferred work«. Dette afgøres til sin tid af Administrationsrådet. Reglerne herom tilsigter at mindske et eventuelt personaleoverskud i overgangsperioden, hvor ansøgningstallet hos de nationale patentmyndigheder begynder at falde mod det lavere antal, der nås efter en år-række, når EPM er fuldt udbygget. Et personaleoverskud vil især kunne opstå hos de patentmyndigheder, der som Danmark foretager nyhedsundersøgelse og patenterbarhedsbedømmelse, og som har et forholdsmæssigt stort antal ansøgninger fra udenlandske ansøgere.

II.

I det følgende omtales, hvilken betydning Danmarks ratifikation af Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention må antages at ville få for direktoratet for patent- og varemærkevæsenet (patentafdelingen) og for erhvervslivet, ligesom der redegøres for de økonomiske forpligtelser, som Danmark herved påtager sig.

Det må anses for givet, at en dansk tilslutning til konventionerne vil få en væsentlig indflydelse på antallet af patentansøgninger her i landet. Det er imidlertid vanskeligt at foretage et præcist skøn på nuværende tidspunkt, bl. a. fordi man ikke ved, hvor store omkostningerne vil blive ved at udtage et europapatent eller et fællesskabspatent.

I overvejelserne vedrørende behovet for personale i *patentdirektoratet*, når Den europæiske Patentorganisation er fuldt udbygget, må man regne med et årligt antal ansøgninger til patentdirektoratet på 1.000–1.200 mod ca. 6.000 i dag. Dette skøn bygger på den antagelse, at der fortsat vil være ansøgere, som alene er interesseret i patent i Danmark eller i Danmark og nogle få andre lande, således at det vil være økonomisk fordelagtigere at udtage traditionelle nationale patenter i stedet for europapatent.

Desuden vil opfindelser, der senere søges beskyttet gennem en europæisk eller en PCT-ansøgning, ofte først være gjort til genstand for en dansk ansøgning, der, hvis opfindelsen viser sig ikke at være kendt, kan påberåbes som prioritetsbegrundende ved indleveringen af europapatent- eller PCT-ansøgninger.

Det er dog ikke en udvikling, der vil melde sig straks, Den europæiske Patentkonvention træder i

kraft: Den europæiske Patentmyndighed åbnes gradvist over en 5-årig periode, d.v.s. formentlig fra 1978 til 1982, og antagelig vil der være en vis træghed i industriens interesse for det europæiske system, indtil man er overbevist om, at dette er den hurtigste, billigste og mest pålidelige vej til at få et patent for flere lande.

Muligvis vil også de særegenheder, der følger af et internationalt patentsystem, bl. a. en måske relativt omstændelig arbejdsgang og forholdsvis store omkostninger til afgifter, oversættelser o.s.v. betyde en vis tilbageholdenhed fra ansøgenes side, især i de første år.

Afgørende er det tillige, hvilke muligheder udenlandske ansøgere har at vælge imellem, d.v.s. nationale, europæiske, EF-patentansøgninger og PCT-ansøgninger.

Det vil antagelig være afgørende for industriens reaktionsmønster, hvilken af disse muligheder den finder mest fordelagtig ud fra økonomiske og andre forhold, der er afgørende for valg af ansøgningsmetode.

Et andet væsentligt spørgsmål er, om den rationalisering, som ligger i det europæiske patentsystem, vil have en særlig »stimulerings-effekt« og dermed forøge det antal patentansøgninger, der har virkning for enkelte lande som et »tillæg« af det geografiske område, som ansøgningen egentlig skal dække.

På denne baggrund bemærkes følgende om patentdirektoratets *stilling* i tilfælde af dansk tilslutning til de to europæiske patentkonventioner:

For et nationalt patentvæsen, der som det danske udsteder patent efter forudgående nyhedsprøvning, er det af afgørende betydning, at nyhedsundersøgelser og patenterbarhedsbedømmelsen holdes på et tilstrækkeligt højt niveau. I modsat fald vil der være risiko for, at der bliver udstedt patenter, som kan give anledning til retstvister, der skaber usikkerhed hos såvel patenthaver som den, der skal respektere patentrettighederne.

For at kunne foretage en forsvarlig nyhedsundersøgelse og patenterbarhedsbedømmelse kræves, at den enkelte tekniske sagsbehandler har et tilbundsgående kendskab til den nyeste teknik inden for det tekniske område, han behandler ansøgninger i. For et nationalt patentvæsen, som skal kunne behandle patentansøgninger inden for ethvert af teknikkens områder, nødvendiggør dette et minimumsantal af teknikere af hensyn til den nødvendige ekspertise. Dette gælder principielt uanset det årlige ansøgningstal.

Efter patentdirektoratets skøn kræver en forsvarlig dækning af hele det tekniske område